

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/179/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623200164
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:3623200164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topolčany, Škultétyho 1577/8, Topolčany, dieťa rodičov – matky: B. A. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, E., zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Kákošom, so sídlom Bernolákova 1546/32, Topolčany, IČO: 42 201 659 a otca: F. A. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. A. XXX/XX, H., zastúpeného splnomocneným zástupcom A. A. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. A. XXX/XX, H., v konaní o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému na čas do rozvodu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topolčany č.k. TO-10P/68/2023-192 zo dňa 24.8.2023 (súd prvej inštancie v záhlaví nesprávne uviedol súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni – Okresný súd Nitra), takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti
p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.

Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. zveril maloletého A. A., nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 2.6.2022 do 25.5.2023. Výrokom II. rozhodol o tom, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrokom III. bol otec zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 160 eur mesačne, ktorú bude povinný platiť vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 2.6.2022 do 25.5.2023. Výrokom IV. bolo súdom prvej inštancie vyčíslené zročné výživné za čas od 2.6.2022 do 25.5.2023 v sume 1.749 eur, ktoré súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok. Výrokom V. bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2.

Podaným návrhom sa matka domáhala v konaní pred Okresným súdom Partizánske rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností rodičov k maloletému na čas do rozvodu, pričom súd uznesením č.k. 10P/68/2023-26 zo dňa 12.4.2023 začal konanie o úprave vyživovacej povinnosti otca k maloletému na čas do rozvodu, ktoré vylúčil na samostatné konanie. Bolo zistené, že manželstvo rodičov maloletého bolo rozvedené rozsudkom č.k. 1P/31/2022-429 dňa 6.4.2023, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.5.2023. Žiadala, aby rodičovské práva k maloletému boli upravené aj na čas do rozvodu.

3.

Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovenia § 36, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1,2, § 76 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine) ako aj ustanovením § 24 ods. 4 Zákona o rodine.

4.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že rodičia maloletého A. od jeho narodenia nežijú v spoločnej domácnosti a otec na jeho výživu od jeho narodenia neprispieval, a to až do času pokiaľ Okresný súd Partizánske manželstvo rodičov maloletého nerozvedol. Vzhľadom k týmto zisteným skutočnostiam bolo potrebné v rámci tohto konania rozhodnúť o vyživovacej povinnosti otca na maloletého od narodenia dieťaťa až do 25.5.2023, pretože dňom 26.5.2023 nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode manželstva rodičov maloletého. Maloletý tak ako v konaní o rozvod manželstva bol rozsudkom súdu prvej inštancie zverený s účinnosťou od 2.6.2022 do 25.5.2023 do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Pokiaľ ide o výšku výživného tak otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 160 eur mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 2.6.2022 do 25.5.2023. Pokiaľ ide o zročné výživné za čas od 2.6.2022 do 25.5.2023 vyčíslené súdom prvej inštancie v sume 1.749 eur tak súd ho povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok. V rozhodnutí súdu prvej inštancie bolo konštatované, že tento pri určení vyživovacej povinnosti otca na maloletého prihliadal na osobné, majetkové a zárobkové pomery rodičov, pričom dospel k záveru, že výživné v sume 160 eur mesačne je primerané veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a zároveň je v možnostiach a schopnostiach otca ho v takejto sume platiť. Bolo zistené, že matka je zamestnaná v E. I. J. E., od 5.5.2022 do 28.12.2022 bola na materskej dovolenke, pričom v súčasnosti je od 29.12.2022 na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavok na dieťa spolu v sume 472,60 eur. Býva s maloletým a so svojou matkou v dvojizbovom byte, ktorého sú podielovými spoluvlastníkmi, každá v podiele 1. Mesačné náklady na bývanie predstavujú poplatky spojené s užívaním bytu 60 eur, elektrina 13 eur a plyn 14 eur. Pokiaľ ide o otca maloletého, tak tento je zamestnaný u K., pričom jeho čistý priemerný mesačný príjem za obdobie od narodenia maloletého do rozhodnutia súdu bol v sume 996,45 eur, pričom okrem toho v uvedenom období pracoval aj na dohodu o pracovnej činnosti u spoločnosti L., M. K., kde mu bola vyplácaná pracovná odmena v sume 91 eur mesačne, pričom podľa jeho výpovede táto dohoda bola ukončená v máji roku 2023. Otec maloletého je vlastníkom dvojizbového bytu, v ktorom býva a záhradnej chatky v katastrálnom území N., jeho mesačné náklady na bývanie sú približne vo výške 250 eur mesačne. Pokiaľ ide o ďalšie vyživovacie povinnosti tak bolo zistené, že rodičia ďalšie vyživovacie povinnosti nemajú.

5.

Pokiaľ ide o zročné výživné súd prvej inštancie uviedol, že toto predstavuje od narodenia maloletého (2.6.2022) do 25.5.2023 sumu v celkovej výške 1.749 eur, t.j. za 10 mesiacov (júl 2022 – apríl 2023 po 160 eur sumu 1.600 eur a alikvotnú časť mesiaca, v ktorom sa maloletý narodil, t.j. za 28 dní mesiaca jún 2022 sumu 149 eur), pričom za mesiac, v ktorom nadobudol rozvodový rozsudok právoplatnosť už otec maloletého výživné v plnej výške zaplatil a preto výživné za mesiac máj 2023 nebolo do zročného výživného zarátané.

6.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP, keď žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

7.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec vo výrokoch III. a IV., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o výške výživného ako aj o zročnom výživnom. Namietal, že prvoinštančný súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine, v ktorom je ustanovené, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. V tejto súvislosti poukázal aj na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, v ktorom je uvedené, že pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie nebral zreteľ na tieto zákonné

požiadavky, neskúmal majetkové pomery na základe zákonom určených požiadaviek a tiež nevyhodnotil rozporuplné doklady predložené matkou maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie však pripustil, aby do spisu bol založený ohováračský písomný prejav starej matky A. O. označený ako „Čestné prehlásenie“, datované 23.8.2023, ktorý nemal vôbec žiadnu súvislosť s predmetom konania a ktoré je plné klamstiev a ohovárania. Poukázal na to, že podobné vyjadrenie k jeho osobe, plné klamstiev a nenávisti už stará matka použila aj v rozvodovom konaní pred Okresným súdom Partizánske. Ďalej namietal, že v podstate od narodenia maloletého mu matka bráni v styku s ním, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 10P/108/2022 musel neskôr požiadať o nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorý bol vedený na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 10Em/2/2023. Taktiež poukázal na to, že matka maloletého v priebehu niekoľkých pár mesiacov predložila trikrát rôzne vyčíslenie životných nákladov maloletého, keď začala na sume 160 eur za mesiac, potom 220 eur za mesiac a skončila na 320 eur za mesiac, pričom napriek jeho námietkam sa súd prvej inštancie týmito skutočnosťami nezaoberal. Zdôraznil, že určenie výšky výživného na spotrebné náklady dieťaťa nie je bezhraničné, keďže za súčasného právneho stavu nie je možné priznať spotrebné mesačné výživné vo výške vyššej, ako sú preukázané náklady na dieťa a to ani v prípade, ak by to pomery povinného rodiča dovoľovali. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa týmto vôbec nezaoberal, neskúmal a nehodnotil, či určené výživné na tak maloleté dieťa zodpovedá jeho potrebám. V tejto súvislosti poukázal na to, že bol vzatý do úvahy len jeho príjem, bez zohľadnenia, že výživné sa určuje späťne, resp. od narodenia maloletého ako aj toho, že matka maloletého sa zbavila svojho majetku, keď mala vo vylúčenom vlastníctve byt, pričom podiel vo výške 1 darovala svojej matke. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a jeho ako otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 50 eur mesačne s účinnosťou od 2.6.2022 do 25.5.2023 s tým, že by ho platil vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Pokiaľ ide o zročné výživné tak toto žiadal za obdobie od 2.6.2022 do 25.5.2023 určiť vo výške 546,70 eur s tým, aby mu súd povolil zročné výživné zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky pod následkom straty výhody splátok.

8.

K odvolaniu otca maloletého sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že vyjadrenie jej mamy z 9.12.2022 v rozvodovom konaní predložila z dôvodu, že otec dieťaťa sa v prvom vyjadrení na návrh rozvodu vyjadril o jej matke tak, že ju očierňoval. V tomto konaní prehlásenie matky predložila z dôvodu, že ju otec dieťaťa fyzicky napadol ihneď potom, ako sudkyňa po obhliadke opustila ich domácnosť a preto považovala za potrebné, aby bol súd v touto skutočnosťou oboznámený. K námietke otca, že tento po pôrode nemohol byť v kontakte s maloletým uviedla, že bola po cisárskom reze, necítila sa dobre, pričom maloletý po návrate z pôrodnice nemal ešte vytvorený režim. Podľa jej názoru išlo zo strany otca iba o šikanu, o čom svedčí fakt, že týždeň po narodení maloletého žiadal súd o úpravu styku s maloletým, avšak vo vzťahu k vyživovacej povinnosti sa dobrovoľne nehlásil, pričom až v tomto konaní sa musí domáhať nezaplateného výživného zo strany otca. K tvrdeniu otca, že mala svoje dieťa okradnúť o majetok tým, že polovicu z bytu darovala svojej matke považuje za absurdné, nakoľko má ústavné právo nakladať so svojim majetkom podľa vlastného uváženia a nejednalo sa o majetok jej syna. Tiež námietky otca vznesené v súvislosti s tým, že predložila rozdielne životné náklady, pokiaľ ide o starostlivosť a výchovu maloletého, tak tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde, nakoľko vo svojom prvom podaní z 15.12.2022 boli vyčíslené bežné potreby maloletého za jeden mesiac (kozmetika, drogéria, mlieko, voda) v sume 186,75 eur a v druhom podaní z 29.3.2023 boli predložené výdavky v sume 362,52 eur, čo už boli presne rozrátané náklady na jeden mesiac (vrátane oblečenia, bývania, hračiek a pod.).

9.

Odvolací súd preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti týkajúcej sa určenia výživného ako aj zročného výživného potvrdiť ako vecne správny.

10.

Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o výživnom vychádzal z kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté dieťa, uvedených v ustanovení § 62 ods. 1-5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, t.j. správne prihliadol na strane dieťaťa na jeho odôvodnené potreby, na strane rodičov na ich

zárodkové a majetkové pomery, životnú úroveň ako aj podiel starostlivosti každého z rodičov na výchove maloletého.

11.

Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrными a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a pod. . Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

12.

Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situácia na trhu práce.

13.

Možno konštatovať, že súd prvej inštancie v podstate zistil všetky okolnosti relevantné pre rozhodnutie o výživnom pre maloletého, vo veci vykonal potrebné dokazovanie v časti určenia výšky výživného na maloletého ako aj zročného výživného, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. Podľa odvolacieho súdu súdom určené výživné od otca dorovnáva životnú úroveň maloletého dieťaťa, ktorú mu nemôže poskytnúť matka, vzhľadom k výške svojho príjmu. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že výživné sa určuje najmä s ohľadom na oprávnené náklady maloletých detí, t.j. tak, aby maloleté deti mali svoje potreby zabezpečené. V neposlednom rade je potrebné poukázať na to, že i v zmysle „Metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom, tzv. tabuľkové výživné“ vydananej Ministerstvom spravodlivosti SR výživné pri jednej vyživovacej povinnosti predstavuje pre dieťa v predškolskom veku (0-5) - maloletý má toho času 2 roky 18% z čistého príjmu povinného rodiča (tento príjem otca predstavuje 996,45 eur, z čoho 18% je 179,36 eur), a teda výška určeného výživného v podstate zodpovedá kritériám stanoveným vo vyššie spomínanej metodike, nakoľko 18% zo sumy 996,45 eur predstavuje sumu 179,36 eur, pričom výživné bolo určené o cca 20 eur nižšie v porovnaní s vyššie spomínanou metodikou.

14.

Odvolací súd zdôrazňuje, že určenie výšky výživného pre maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.3.2021 sp. zn. 8Cdo/6/2020).

15.

V súvislosti s prejavom nespokojnosti zo strany otca pokiaľ ide o výrok prvoinštančného súdu o výške výživného a zročného výživného, odvolací súd ešte konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti, čo v danom prípade splnené bolo.

16.

Ďalšie argumenty účastníkov, resp. otca maloletého odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez relevantnej argumentácie, ktorá ani nesúvisela s dôvodnosťou určenej výšky výživného, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS251/2004, III. ÚS209/2004, II. ÚS 200/2009). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

17.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určeného a zročného výživného v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

18.

V mimosporových konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky. V prejednávanej veci nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ustanovenia § 52 CMP. O náhrade trov konania vzhľadom na vyššie uvedené teoretické východiská o nároku na náhradu trov konania, tak odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).